

ha fet per a crear aquella font de riquesa, sinó que deu tenir dret a percebre tot el valor del què ha esmerçat material i moralment.

Es natural que aquesta valoració i la seva regulació comportin dificultats, però davant de les mateixes no deu aturar-se el legislador, que en totes les qüestions d'aquest ordre ha sapigut trobar un encausament legal, bé amb l'ajuda dels tècnics o en el fons de la seva consciència.

Com a primera disposició respecte a aquest reconeixement de la propietat que comentem, deu sentar-se el principi de l'absoluta prohibició, sigui per la causa que sigui (excepte la manca de pagament, i encara en aquest cas se'n hauria de parlar), de que pugui ésser tret pel judici de deshauci cap industrial o comerciant del lloc que ocupi sense prèvia indemnització.

La segona premisa hauria d'ésser determinar les bases d'aquesta indemnització, per a qual objecte res més indicat que un Jurat amb intervenció d'industrials o comerciants del ram a que pertanyés la persona que volgués ésser treta, ja que aquests elements podrien ésser els més indicats per a conèixer

el vertader valor del local que intentés desnonar-se

Està clar que aquestes disposicions no han d'ésser grates als propietaris, examinades superficialment, però si es repara en la plus i vàlua que representa per a un immoble l'establiment d'una botiga o d'una indústria i la seguretat gairebé absoluta del pagament del lloguer, no pot ésser mirada aquesta qüestió tan reflectàriament pels propietaris, malgrat que, no hem de negar-ho, representa una minva del dret de propietat.

Potser la dificultat de que avui no hi hagi una llei com la que propugnem sigui degut, en part, a la resistència dels propietaris urbans que, com hem dit, veuen en ella la possibilitat d'una restricció dels seus drets, però com que és de justícia i ningú deu volguer obtenir un benefici propi en perjudici d'altri, aquesta disposició deu ésser obtinguda dels poders públics per a donar satisfacció als que sense cap mena de culpa per part seva estant en el perill de veure que per una causa més o menys justificada s'enruni per sempre una obra que moltes de les vegades ha pujat amb sacrificis de tot ordre.

Disposicions Legislatives

Decret de 30 d'octubre del 1935, del Ministeri d'Agricultura, publicat a la Gasetta del 2 de novembre, establint en 1.100.000 quintars mètrics, el cupo per a la importació a Espanya, de pasta de fusta química (cel lulosa, per l'any 1936.

Decret de 30 d'octubre del 1935, del Ministeri d'Agricultura, publicat a la Gasetta del 2 de novembre, establint en 379.023 quintars mètrics, el cupo per a la importació a Espanya, d'ous frescs, per l'any 1936.

Decret de 30 d'octubre del 1935, del Ministeri d'Estat, publicat a la Gasetta del 6 de Novembre, aprovant l'acord comercial amb Venezuela de data 22 de Juliol de l'any que som.

Ordre de 31 d'octubre del 1935, del Ministeri

d'Agricultura, publicada a la Gasetta del 6 de novembre, aprovant el model de contracte per a la immovilització del blat

Decret de 1 de novembre del 1935, del Ministeri d'Estat, publicat a la Gasetta del 8 de novembre, aprovant l'acord comercial amb Filàndia, de data de 7 d'octubre de l'any que som

Ordre de 6 de novembre del 1935, del Ministeri d'Agricultura, publicada a la Gasetta del 8 de novembre, fixant un termini, per a que els comerciants i industrials, puguin demanar l'inclosió en el Registre Oficial d'importadors, per a l'any 1936.

Ordre de 25 d'octubre del 1935, del Ministeri d'Agricultura, publicada a la Gasetta del 8 de novembre, establint que es consideraran provisional-